

Žalobce, údajně sdružující významnou část alternativních telekomunikačních operátorů ve Francii, přímých soutěžitelů společnosti France Télécom, se domnívá, že má právo navrhnout zrušení posledně zmíněného článku. Na podporu své žaloby nejprve uvádí, že se Komise dopustila zjevného omylu v posouzení, když usoudila, že nemůže provést ocenění výhody, která vznikla France Télécom díky jednáním a prohlášením Francie. Komise krom toho porušila zásadu proporcionality, jelikož by snížením částky pod skutečnou hodnotu výhody a jejích účinků na hospodářskou soutěž byla v každém případě způsobena trhu menší škoda, než vyloučením jakéhokoliv navrácení podpory. Žalobce dále uvádí argument, že Komise není každopádně povinna přesně ocenit výši podpory.

Žalobce rovněž uvádí, že Komise přehlížela ustálenou judikaturu, která připouští, aby byla učiněna výjimka z povinnosti navrátit protiprávní podpory pouze za výjimečných okolností nebo pokud se navrácení stane absolutně nemožným. Žalobce taktéž uplatňuje, že Komise nesprávně posoudila, že navrácení podpory by porušilo práva na obhajobu, jakož i zásadu legitimního očekávání.

Žalobce mimoto tvrdí, že Komise porušila zásadu transparentnosti, když nepředložila třetím dotčeným osobám včetně samotného žalovaného některé znalecké posudky předložené Francií, které měly určující úlohu při řešení, ke kterému Komise dospěla.

Žalobce má dále za to, že Komise se dopustila zneužití právního postupu, když přehlédla omezení, která ukládají její vlastní obecné zásady pro státní podpory na restrukturalizaci. Mimoto již samotná skutečnost, že Komise prohlásila podporu za neslučitelnou a následně nepožadovala navrácení, představuje podle žalobce zneužití pravomoci. Žalobce konečně uplatňuje porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2004 CAMAR S.r.l. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-457/04)

(2005/C 31/53)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství CAMAR S.r.l., zastoupenou Wilmou Viscardinim, Simonettou Donà a Marianem Paolinem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil odmítnutí Komise – konkrétně generálního ředitele pro zemědělství v dopise ze dne 10. září 2004 (č. D(2004) 29695 A/25707) došlým dne 20. září 2004
- vykonat bod 1 výroku rozsudků ze dne 8. června 2000 ve spojených věcech T-79/96, T-260/97 a T-117/97;
- uložil Komisi výkon bodu 1 výroku uvedených rozsudků formou peněžitého vyrovnání odpovídajícího hodnotě licencí, které měla na základě uvedených rozsudků za povinnost přidělit, jež však nepřidělila, ve výši 5 065 600 EUR nebo jiné Soudem stanovené částky zvýšené o vyrovnání ztráty hodnoty a úroky, vypočtené na základě úrokové sazby stanovené Soudem, ode dne 8. června 2000 až do data uhrazení;
- uložil Komisi náhradu nemajetkové újmy způsobené žalobkyni jejími společníky z důvodu chybějícího vykonání rozsudku ze dne 8. června 2000, ve výši stanovené Soudem na základě zásady spravedlnosti;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu svých tvrzení uplatňuje, že nečinnost Komise, která nejenže nepřijala žádná konkrétní opatření, ale ani nenavrhla CAMAR přiměřená opatření k výkonu rozsudku vydanému ve věci T-79/96 (nečinnost, jež trvá od 8. června 2000) – a její výslovné odmítnutí vykonat uvedený rozsudek sdělené dopisem ze dne 10. září 2004, představuje závažné porušení článku 233 ES.

Poněvadž přidělení licencí žalobkyni, které Komise měla pro výkon uvedených rozsudků za povinnost, již není možné – jelikož dovoz banánů ze třetích zemí v brzké době nebude nadále podléhat celním kvótám, nýbrž bude zcela liberalizován – CAMAR požaduje výkon formou odpovídající peněžité náhrady škody, jež je podle ustálené judikatury přípustná, pokud není možné vykonat rozsudek určitým způsobem.

Žalobkyně nadto požaduje peněžitou náhradu škody za nemajetkovou újmu utrpěnou z důvodu chybějícího výkonu rozsudku ze dne 8. června 2000. Ta podle ustálené judikatury již sama o sobě odůvodňuje náhradu škody v rozsahu, v němž byla porušena zásada legitimního očekávání. V projednávané věci je však porušení zásady legitimního očekávání zhoršeno skutečností, že CAMAR měla důvěru v záměr vykonat rozsudek vyjádřený v dopisu Komise ze dne 20. května 2003, který byl nyní odvolán.